

Nr kodu osobistego

Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury

**ZADANIA W RAMACH PRACY PISEMNEJ
DLA KANDYDATÓW NA APLIKANTÓW
APLIKACJI SĘDZIOWSKIEJ I PROKURATORSKIEJ
17 LISTOPADA 2021 ROKU**

Praca pisemna trwa 180 minut

Kazus z prawa prywatnego

Tomasz K., ujawniony w księdze wieczystej właściciel nieruchomości gruntowej X, zawarł w dniu 15 stycznia 2018 r. z Anną W. umowę sprzedaży tej nieruchomości. Cena sprzedaży była rynkowa i została w dniu zawarcia umowy w całości wypłacona Tomaszowi K. W chwili zawierania tej umowy Tomasz K. z powodu choroby psychicznej znajdował się w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli.

W dniu 20 lutego 2018 r. Anna W. została wpisana do księgi wieczystej nieruchomości X w miejsce Tomasza K. jako jej właścicielka. Nieruchomość pozostała we władaniu Tomasza K.

Tomasz K. zmarł w dniu 30 kwietnia 2018 r. jako rozwiedziony. Pozostawił jedno dziecko – syna Andrzeja K., wspólnie z nim zamieszkującego na nieruchomości X.

W dniu 8 maja 2018 r. Andrzej K. złożył przed notariuszem oświadczenie o przyjęciu z dobrodziejstwem inwentarza spadku po Tomaszu K. i uzyskał zarejestrowane notarialne poświadczenie dziedziczenia po Tomaszu K. jako jego jedyny spadkobierca ustawowy. W dniu 10 czerwca 2018 r. Andrzej K. złożył pozew przeciwko Annie W., w którym zawarł żądanie stwierdzenia przez sąd obowiązku złożenia przez Annę W. oświadczenia woli o przeniesieniu własności nieruchomości X na Andrzeja K., powołując w uzasadnieniu pozwu, że Tomasz K. w chwili zawierania umowy znajdował się w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli. Dla wykazania swojego następstwa prawnego po Tomaszu K. przedłożył wypis aktu poświadczenia dziedziczenia. W odpowiedzi na pozew Anna K. wniosła o oddalenie powództwa. Przyznała, że Tomasz K. w chwili zawierania umowy znajdował się w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli, ale zarzuciła, że dowiedziała się o tym już po dokonaniu wpisu do księgi wieczystej jej jako właścicielki, a w dacie zawierania umowy nic o tym nie wiedziała. Ponadto zarzuciła, że działała w zaufaniu do treści wpisów znajdujących się w księdze wieczystej i nabycie przez nią własności jest chronione przez rękojmię wiary publicznej ksiąg wieczystych. Zarzuciła nadto, że umowa w żaden sposób nie krzywdziła Tomasza K., gdyż została zawarta po cenie rynkowej, która została sprzedającemu w całości zapłacona.

- 1. Jakiego rodzaju wadliwością dotknięta jest umowa z dnia 15 stycznia 2018 r.? Wskaż podstawę prawną.**
- 2. Czy argumentacja podniesiona przez pozwaną Annę W. zawarta w odpowiedzi na pozew jest zasadna? Uzasadnij swoje stanowisko.**

- 3. Czy pozew Andrzeja K. powinien zostać uwzględniony? Uzasadnij swoje stanowisko.**
- 4. Z jakim roszczeniem powinien wystąpić Andrzej K., aby skutecznie bronić swoich interesów wobec Anny W.? Uzasadnij swoje stanowisko.**

Kazus z prawa publicznego

W dniu 30 czerwca 2015 r. Starosta Powiatu K., działając w imieniu Skarbu Państwa, zawarł z Urszulą W. umowę w formie aktu notarialnego o oddaniu Urszuli W. w użytkowanie wieczyste niezabudowanej nieruchomości Skarbu Państwa, oznaczonej jako działka nr 240 o pow. 650 m². W umowie tej określono sposób zagospodarowania nieruchomości polegający na wzniesieniu na niej budynku pawilonu handlowego o pow. użytkowej do 150 m², ustalając jednocześnie, że termin zakończenia tej budowy ma nastąpić do 30 czerwca 2018 r. Ustalono również wysokość uiszczanej przez Urszulę W. opłaty rocznej w kwocie 2 700 zł, co odpowiada 3% rynkowej wartości nieruchomości gruntowej określonej w operacie szacunkowym sporządzonym w kwietniu 2015 r. na potrzeby oddania nieruchomości w użytkowanie wieczyste. Omawiana umowa w dniu jej zawarcia została ujawniona w księdze wieczystej.

Urszula W. nie rozpoczęła jednak budowy pawilonu handlowego. W marcu 2019 r. Starosta Powiatu K. wezwał Urszulę W. do wyjaśnienia zaistniałej sytuacji, ale Urszula W. nie odpowiedziała na to wezwanie.

W kwietniu 2019 r. Urszula W. sprzedała prawo użytkowania wieczystego Janowi N., który został ujawniony w księdze wieczystej w maju 2019 r.

W lipcu 2019 r. Starosta Powiatu K. wydał decyzję o ustaleniu dodatkowej opłaty rocznej za niedotrzymanie terminu zabudowy i obciążył nią Jana N. Wysokość tej opłaty za 2019 r. Starosta ustalił, jako 10% rynkowej wartości nieruchomości określonej w operacie szacunkowym sporządzonym w kwietniu 2015 r., tj. w wysokości 9 000 zł i wskazał, że opłatę tę należy uiszczyć do 31 marca 2020 r.

Jan N. wniósł odwołanie od tej decyzji podnosząc, że to Urszula W. nie dotrzymała terminu zabudowy nieruchomości, a on jest użytkownikiem wieczystym tej nieruchomości dopiero od trzech miesięcy i zdążył jedynie złożyć wniosek o wydanie pozwolenia na budowę. W odwołaniu podniósł, że nie wiedział o prowadzonym postępowaniu, dowiedział się o nim dopiero z decyzji doręczonej przez organ I instancji.

W toku postępowania odwoławczego Wojewoda M. uznał, że operat szacunkowy sporządzony w 2015 r. nie był aktualny do ustalenia dodatkowej opłaty rocznej i dlatego powołał biegłego rzeczoznawcę majątkowego, który w sporządzonym operacie szacunkowym z dnia 20 sierpnia 2019 r. określił, że w lipcu 2019 r. rynkowa wartość nieruchomości wynosiła 140 000 zł. Następnie Wojewoda M. wydał w listopadzie 2020 r. decyzję, w której uchylił decyzję Starosty Powiatu N. i nałożył na Jana N. obowiązek uiszczenia opłaty

dodatkowej w wysokości 14 000 zł. ze wskazaniem, że do prawidłowego ustalenia opłaty konieczne było określenie aktualnej wartości rynkowej nieruchomości.

- 1. Na podstawie podanych informacji wskaż, jakie nieprawidłowości popełnił organ II instancji - uzasadnij swoje stanowisko.**
- 2. Czy organ II instancji, w ramach przepisów k.p.a. normujących postępowanie odwoławcze, tylko kontroluje prawidłowość decyzji organu I instancji, czy też może orzec co do istoty sprawy? Uzasadnij swoje stanowisko.**

Kazus z prawa karnego

W dniu 15 maja 2020 r. Policja wszczęła śledztwo w sprawie znęcania się nad Marią K. oraz kierowania gróźb karalnych wobec Gabrieli Z. zaistniałych w dniu 14 maja 2020 r.

Z akt postępowania wynika, że w dniu zdarzenia Maria K. złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Zeznała, że z mężem Pawłem K. zamieszkują w dwupokojowym mieszkaniu. Małżonkowie nie mają dzieci. Przed zdarzeniem mąż, doradca finansowy, pracował zdalnie z powodu epidemii. Miał problemy ze snem i przyjmował duże ilości środków uspokajających, które popijał alkoholem. Maria K. od ponad dwóch lat pozostawała bez pracy. Ta sytuacja doprowadziła do napiętych stosunków pomiędzy nimi.

W dniu 14 maja 2020 r. Paweł K. pracował zdalnie ponad 20 godzin. Po zakończeniu pracy zaczął krytykować bałagan w mieszkaniu. Wywiązała się awantura, w trakcie której Paweł K. naśmiewał się z żony, że nie pracuje i tylko dzięki niemu ma z czego żyć. Maria K. zwyzywała go wulgarnymi słowami. Następnie zaczęła szarpać męża, po czym ten kopnął ją w udo. Potem wypchnął ją na klatkę schodową i zamknął drzwi na klucz. Nie chciał jej wpuścić do mieszkania. Maria K. około godziny spędziła na klatce schodowej, po czym wezwała Policję. Dopiero na wezwanie przybyłych funkcjonariuszy Policji Paweł K. wpuścił żonę do mieszkania.

W toku postępowania przesłuchano także obu interweniujących funkcjonariuszy. Zgodnie zeznali, że na klatce schodowej zastali Marię K., której mąż nie chciał wpuścić do domu. Na ich wezwanie otworzył jednak drzwi. Maria K. wtedy powiedziała, że nie chce widzieć męża i będzie nocować u swojej matki. W asyście Policji zabrała kilka rzeczy osobistych i opuściła mieszkanie.

Funkcjonariusze Policji zeznali również, że gdy Maria K. wychodziła z nimi, na klatkę schodową wyszła sąsiadka Gabriela Z. i zapytała, co się stało. W odpowiedzi Paweł K. krzyknął, aby nie interesowała się cudzymi sprawami, bo „spali jej mieszkanie”. Gabriela Z. zamknęła się w swoim mieszkaniu, a policjanci pouczyli Pawła K., aby nie kierował do niej takich gróźb.

Mając powyższe dowody na uwadze funkcjonariusz Policji powiadomił Pawła K. o treści zarzutu wpisanego do protokołu przesłuchania i przesłuchał go w charakterze podejrzanego o popełnienie czynów polegających na tym, że:

1. w dniu 14 maja 2020 r. w mieszkaniu nr 13 przy ul. Smutnej 13 w N. znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną Marią K. w ten sposób, że zakłócił jej spoczynek

nocny, wyzywał ją słowami wulgarnymi, krytykował jej ambicje zawodowe, szarpał, kopał i wyrzucił ją z mieszkania, to jest o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.;

2. w dniu 14 maja 2020 r. na klatce schodowej w budynku przy ul. Smutnej 13 w N., groził Gabrieli Z. spaleniem mieszkania, to jest o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.

Paweł K. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że jest mu bardzo przykro, chciałby przeprosić swoją żonę oraz sąsiadkę za agresywne zachowanie. Dodał, że nie wie, co tego wieczoru w niego wstąpiło, był wtedy wyczerpany i miał „czarne plamy” przed oczami.

Prokurator zastosował wobec Pawła K. środek zapobiegawczy w postaci dozoru Policji połączonego z obowiązkiem stawiennictwa raz w tygodniu w Komisariacie Policji w N.

W dniu 20 maja 2020 r. do Prokuratury wpłynęło pismo adwokata Marka S., który zgłosił swój udział jako obrońca Pawła K. W piśmie tym obrońca wniósł o dobrowolne poddanie karze podejrzanego: za znęcanie się nad Marią K. - 2 miesiące ograniczenia wolności; za groźbę na szkodę Gabrieli Z. - 2 miesiące ograniczenia wolności; kara łączna - 3 miesiące ograniczenia wolności.

Mając na uwadze to stanowisko, prokurator wystąpił do sądu z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego wobec Pawła K. w trybie art. 335 § 1 k.p.k., domagając się wymiaru kar częściowych i kary łącznej, zgodnie z wnioskiem obrońcy.

- 1. Wskaż uchybienia proceduralne prokuratora i Policji w toku postępowania przygotowawczego. Uzasadnij swoje stanowisko.**
- 2. Oceń zasadność zarzutów przedstawionych podejrzanemu. Uzasadnij swoje stanowisko.**
- 3. Czy wniosek prokuratora zasługuje na uwzględnienie? Uzasadnij swoje stanowisko.**

